

уста съ сто языка; както праведно казва пословица-та:,, *До гдѣ е дщерка при майчицѣ, мирна е камо овчица; а кога ся съ мжже сбере, отъ аршинъ языкъ иростре!*

Другарки-ты ѝ отговорили: Славке, нанстинѫ право казвашь.

Млада-та учителка наставила прикаскж-тѣ си: азъ когато зехъ Бояна, отъ все сърдце ся помжчихъ, какъ всякога да му бждж на сърдце, зашто много го обычяхъ. И турнижъ си на умъ, че сега трѣба по-вече да ся привардрамъ, отколко-то прѣди, и никога да не излазяму прѣдъ очитѣ му нестегнијта и нечиста. У мене както е въ стајж-тѣ та-ка е и въ готварницж-тѣ и въ избж-та ми; всяко иѣшо си е на свое мѣсто. Дрехы-ты си чювамъ; ако видж негдѣ малко съдрланко, азъ то съ-чясь го закърпвамъ. Оттова мон-ты дрѣхы всякога сж както новы па и азъ въ нихъ всякой день прѣдъ очи-тѣ на мжжа си съмъ като нова.

Другарки-ты ѝ отговорили: тѣй е, Славке, ала врѣмѧ-то съдира и най-хубавж-тѣ дрехж; па кога мжж-ть не дава пары, отъ гдѣ Ѣше ся земе друга?

Славка продлъжила: азъ не искамъ много пары за дрѣхы. Виждте ѩо правїж: щомъ си покаже иѣкоја дупчица на дрѣхы-ты ми, азъ той-си-чясь ѡж закърпж, за да не стане по-голѣма. Изатова митрѣбватъ само малко кончици. А другы-ты жены носять си дрѣхы-ты, до гдѣ трајтъ, а не съникасватъ ако ся негдѣ продержать. И така отъ малкж дупчицж става голѣма, и за малко врѣмѧ дрѣха-та съвсѣмъ ся парцалоса, па тогыва и да ѝ ся не Ѣше, трѣба да ся купи друга; а азъ въ сѫшто-то врѣмѧ все си нося ветхж-тѣ, и съ това спестявамъ пары-ты. Коя-то кѫщница не знае да шие и кърпи, тя дава много пары за облѣкло, и пакъ всякога ходи, като че изъ каль-тѣ е излѣзла.

На тия думы двѣ-тѣ Славкыны другарки ся причървчили и плачешкомъ ѝ казали: кляти ные не знаемъ тѣй хубаво да шилемъ и кърпимъ като тебе. Това много Ѣше ны врѣди, и ные отсега още си видимъ, че поради това много Ѣщемъ теглимъ. И тѣй дѣвойкы-ты си отишли много жални и угрыжены.

Славка приказала мжжу си, ѩо ся равговаряла съ двѣ-тѣ си другарки, и казала му, че двѣ-тѣ тия Ѣше гы